

i de statsanerkendte Sygekasser, hidtil har udgjort, i væsentlig Grad forøges, og Udgiften vil da ogsaa derigennem forøges.

Naar jeg ikke har villet undlade at pege herpaa, er det ikke, fordi det i og for sig for mig har noget som helst afskrækkende, idet jeg gaar ud fra, at den sociale Reform, vi staar i Begreb med at gennemføre, er saa betydningsfuld, at den ikke blot er det Offer værd, som Stat, Kommune og de private nu skal bringe, men ogsaa er et større Offer værd, men jeg har villet nævne det, for at det ikke skulde være uforudset under denne Forhandling, at de Udgiftsberegninger, vi her staar overfor, neppe i det lange Løb vil holde Stik. Jeg skulde endogsaa antage, at det vil vise sig, at de neppe vil holde Stik, saa saare vi i det hele taget kommer til at gøre den Lovgivning, vi her staar i Begreb med at gennemføre, effektiv.

Jeg glæder mig over, at vi nu staar saa nær, som vi forhaabentlig gør, ved Gennemførelsen af en Lovgivning, som i lang Tid har været ønsket og krævet, og som man med Billighed maatte forvente som en naturlig Konsekvens af den her i Landet allerede gældende sociale Lovgivning. Jeg lykønsker den højtærede Indenrigsminister til den Maade, hvorpaa han har søgt disse Spørgsmaal løst, og jeg tilsiger ham mit Partis energiske Arbejde i den nærmest kommende Tid til disse Lovforslags Gennemførelse inden indeværende Rigsdagssamlings Slutning, idet det dog formentlig vil fremgaa af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, at der er enkelte Spørgsmaal i Lovforslaget, som jeg tror, det vil være heldigt at underkaste en noget nærmere Overvejelse i et Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at foreslaa Lovforslaget henvist til et saadant Udvalg, men jeg gaar rigtignok ud fra, at Arbejdet i dette vil blive saaledes forceret, at det bliver muligt at føre Lovforslaget frelst gennem Rigsdagen, inden Samlingen slutter, og dermed, som sagt, at give saa betydningsfuldt et Bidrag, som man vil faa, naar disse Lovforslag ophøjes til Lov, til den sociale Lovgivning her i Landet, og give det paa en Maade, der er i nøje Tilknytning til de Principper for social Lovgivning, som altid har været det Partis Principper, hvortil jeg hører.

Olga Knudsen: Naar man i mange Aar har arbejdet indenfor Forsørgelsesvæsenet, har man lært at sætte Pris paa Sygekasselovgivningen og forstaa, hvor betydningsfuld den er for mindre velstaaende

Hjem, naar Sygdom bryder ind over dem. Men man har ogsaa faaet Øjet op for, at den har en væsentlig Mangel, nemlig at den ikke yder Hjælp til de kronisk syge. Derfor takker jeg Ministeren meget for, at denne Opgave nu søges løst. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en lang Tale, da Lovforslaget om anerkendte Sygekasser er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, men kun komme ind paa almindelige Betragtninger over enkelte Bestemmelser.

Lovforslagets Regler kan deles i to Slags, nemlig de almindelige Bestemmelser og de, der angaar de kronisk syge, Invaliderne. Blandt de almindelige Bestemmelser er Lovforslagets § 1, der gaar ud paa en Ændring af § 3 i den gældende Lov, og hvorefter det mindste Antal Medlemmer, en Sygekasse skal have, ændres fra 50 til 200. Det er sikkert en heldig Forandring. En Sygekasse har større Mulighed for at opfylde sine Forpligtelser, naar den har et stort Antal Medlemmer, end naar den har et lille Antal. Men der kan foreligge Tilfælde, hvor det ikke vil være heldigt at tvinge Kasser til at slutte sig sammen; derfor staar der ogsaa kun i sidste Stykke, at Indenrigsministeren kan paabyde, at to eller flere Kasser indenfor samme Omraade skal sammensluttes. Der staar ikke, at han skal give et saadant Paabud.

§ 2 angaar de Regler, hvorefter det bedømmes, om en Persons økonomiske Forhold er saadanne, at han kan blive Medlem af en anerkendt Sygekasse. Disse Regler skal nu gennemses hvert tredje Aar i Stedet for hvert femte. Dette skyldes de Indtægtsvingninger, der har fundet Sted i de senere Aar, og denne Bestemmelse er sikkert heldig. Endvidere indeholder § 2 den Bestemmelse, at Sygekassen ikke kan nægte Personer mellem 14 og 40 Aar Adgang til Sygekassen. Man er ikke forpligtet til at melde sig ind i en Sygekasse, men det vilde være godt, om Forældre og Værger lærte de unge at indse, hvor nødvendigt det er for dem at være i Sygekasser, og jeg vil meget henstille, at man saa vidt muligt gør de unge forstaaeligt, hvor nødvendigt dette er, og at de har en moralsk Forpligtelse dertil. Den ærede foregaaende Taler nævnte, at der staar mellem 14 og 40 Aar, medens Sygekassevedtægterne fastsætter en højere Grænse. Denne Forskel er maaske nok ikke saa heldig, men det kan tages under Overvejelse.

I § 6, der gaar ud paa en Ændring af § 13 i den gældende Lov, foreslaas Statens Tilskud til Sygekasserne sat op fra 2 til 3 Kr. pr. Medlem, en rimelig Følge af For-